UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

C ante Y

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

ni. Huius.compoſita ſunt Accuruo qđ eſt iuxta curuo. Col. li.iiij. Nã fragilis eſt ea pte materia qua torta et accuruata cum deponeret̃ ceperat vitiũ. Recuruo rurſus curuo Idez li.iii. Omnis nux vnam racidem mittit: ⁊ ſimplici ſtilo ꝑrepit.cũ ad ſcrobẽ ſolidũ radix puenit duritia hũi coercita recuruatur. Incuruo eſt eiuſdez cum ſimplici ſignificationis.

Curueſco curuus fio. Amb. Oleaꝝ non curue ſcentiũ huberte baccarum. Huius cõpoſitum eſt Incurueſco quod protulit. Ci.in tuſ. Ramos baccarum hubertate incurueſcere.

Curuamẽ.ipſa curuatio. Oui.li.ij.me. Sectus in obliquũ eſt lato curuamine limes. Gel. Sub alio atqꝫ alio celi curuamine.

Curtus.a.um. incultus quaſi mutilus. Hoꝛ. Nunc mihi curto ire licet mulo vel ſi libet vſqꝫ tarentuz A martiale dictus eſt curtus.calix.i.fractus. Et a Perſio curta ſuppellex. Hic Curto.as.a quo Decurto. De quibus in dictione. Decurtatus.

Cuſpis poſterioꝛ pars haſte licet q̃nqꝫ ꝓ ipſa haſta ⁊ q̃nqꝫ pro ſummitate haſte. Hinc ꝯponitur tricuſpis ⁊ deriuatiuum fit Cuſpido.as.quo vſus eſt. Ply.li.xi. Urorum coꝛnibus barbari ſeptentrionales petent. vrnaſqꝫ binas capitis vni⁹ coꝛnua implent alij pꝛefixa his pila cuſpidant.

Cuſtos.qui rez aliquã tuetur ⁊ curat. Unde cuſtodẽ horti dicimus qui curat ne q̃s iniuſſus ingrediat̃. Cuſtodem horti: q̃ pꝛohibet aliquem in eum ingredi. vel dãnum facere. Cuſtodem ſacroꝝ qui ſacra miniſtrat atqꝫ obſeruat. Uir. At domus herculei cuſtos pinaria ſacri Ci.li.ij.offi. Malus enim cuſtos eſt diuturnitatis metus.

Cuſtodio.is.iui.itum.obſeruo. Gel.li.j. Parſimoniaz apud veteres ramos ⁊ victus atqꝫ cenarum tenuitas non domeſticaꝝ ſonũ obſeruatione ac diſciplĩa. ſ; publica quoqꝫ aĩaduerſione: legũqꝫ cõplurium ſanctionibus cuſtodita eſt.

Cuſtodiũ. qđ cũ cuſtodia eſt. Incuſtoditum qđ ſine cuſtodia eſt Mar. incuſtoditis ⁊ apertis leſbia ſꝑ liminibus peccas.

Cuſtodia obſeruatio. Q̃nqꝫ etiã ponit̃ ꝓ eo q̃ cuſtodit Tibul. Sed precũ ſi grande feras cuſtodia victa ẽ. Q̃nqꝫ ꝓ eo qui cuſtoditur. Sue.in domi. Nec niſi ſecreto atqꝫ ſolus pleraſqꝫ cuſtodias receptis quidẽ ĩ manu catenis audiebat. Et digeſ. de reoꝝ cuſtodia ſcribit̃. Ne quis receptã cuſtodiã ſine cã dimittat. Et alibi. Si cuſtodia ſe interfecerit vel p̃cipitauerit: militis culpe aſcribitur. Itez cuſtodia carcer appellat̃. Col.li.j. Nam illa ſolẽnia ſunt oĩbus circunſpectis vt ergaſtuli mancipia recognoſcant: vt explorent an diligenter vincta ſint: an ipſe ſedes cuſtodie ſatis tute muniteqꝫ ſint.

Cuſtodiarium. locus in quo quis aliquid cuſtodit Cypꝛianus Derelinquetur filia ſyon. ſicut caſa in vinea: ⁊ ſicut cuſtodiarum in cucumerario.

Cuſtoditio. eſt opera ad aliquid cuſtodiendum ſumpta.

Cutis pellis. ſiue coꝛium. Ply. Ergo cutis ipſa ſenſu caret maxime in capite vbicunqꝫ per ſe ac ſine carne eſt vulnerata non coit. vt in bucca cilioqꝫ. Huius diminutiuum eſt. Cuticula. Compoſita ſunt Intercus moꝛbus. Intercutaneum quod intra cutem eſt. Subcutaneũ qđ ſub cute. Subtercutaneum quod ſubter cutem eſt. Recutiti etiam a cute dñr iudei ideſt circuncĩſi ⁊ cute hoc eſt pꝛeputio pꝛiuati.

Cutiones dicti videntur a contractione: ꝙ in emendis vendendiſqꝫ mercibus tardi perueniant ad iuſti pꝛecij finem.

C ante y

Cyanus. ſignificat fabam. Suidas κυαμο ει λος οστριου et magicalis eſt.

Cyane.es pe. indifferenter nympha ſicula fuit que ĩ fontem ſui nominis conuerſa fertur. Ouid.li.ix.me. Cognita cyane pꝛeſtanti coꝛpoꝛe nympha. et lib. de ponto. Quaqꝫ ſuis cyanez miſcet anapus aquis.

Cyaneus: coloꝛ ceruleus. Uar. Cyanea penula amictus graſſatur. Dicitur ⁊ Cyanus Ply. ĩ nomine eſt ⁊ cyani colos Greci κυανοῦς dicũt. Hinc Cianeus gẽma appellatur ex iaſpidum genere coloꝛe ceruleo.

Cynum: metallum.

Cyanee ſiue cyanite ĩſule ſeu magis ſcopuli ſub thꝛacio boſphoro qui ſpẽm hñt inter ſeſe concurſitantiũ: que naues fluctibus imergãt ob aduerſos in ſe ventos confligentes que ⁊ a complodendo ſunt etiam Symplegades appellate.

Cyathus.pe.coꝛ. paruum poculum. Iuue. Cardiaco nunq̃ cyathum miſſurus, amico. Ad cyathum ſtare dicuntur pincerne regibus quibus cyathiſſant hoc eſt in cyatho vina miniſtrãt Sue. in Ceſa. Sed. C. Mem. etiam ad cyathum ⁊ vinum nicomedi ſtetiſſe obiecit. ε λλινησι κυαθος λεγεται οτι κυω εσι το φιλεω και γαρ ουτως εις την φιλιαν εσχανται ογ οηθηνει και σουιδας εφη κυαθος ουν παρα το χυω χυαθος ητοι τοχεω. Eſt ẽt cyathus gñs quoddam menſure quo cibaria gallis dari ſolebant. Col.li.ix. Nam ſingulis capitũ quaterni cyathi diurna cibaria ſunt cum magis terni vel bini pꝛebeantur Plynius li.xxij. ſcribit cyathum per ſe pendere dꝛachmas decem.

Cybele.es. ⁊ Cybelles.is. vel.e.pe.coꝛ. Nam vt docet Ser. anapeſtus eſt in hac dictione cybele hec fuit vxoꝛ Saturni a cybelo phꝛygie monte ſeu oppido vbi eius ſacra pꝛimo ſunt inſtituta. Scribit Feſtus Cybelem a nõnullis ideo appellatã: qꝛ ageret hoĩes in furoꝛẽ qđ greci κυβισω dicunt. i. attezare de la perſona geſticulari vt Ho.li.xvj. aliud pagina penul. Sacerdotũ enĩ Cybeles pꝛopꝛiũ ẽ caput rotare Suidas κύβελη ἡ ρεα παρα τα κυβηλα ορη ορεια γαρ η θεος διο και εποχειται λεοντων ζευγει και κιναιδοι κυβελη ιεροι εισιν Hec pꝛimum ops ⁊ terra dicta fuit: ꝙ ſit dea telluris: que ⁊ veſta dicit̃ pꝛopter qđ curru vehi a poetis fingitur qꝛ terra pendent in aere: ⁊ rotis ſuſtineri qꝛ rotat̃ ⁊ ſemper voluitur mundus Mater deum qꝛ oĩa gignit. Et mr̃ alma. ab alẽdo. Et mr̃ phꝛygia a monte phꝛygie quem pluratiuo numero dindyma vocant. In eo ſacra ſibi ꝑ coꝛybãtes inſtituit a quo dindyme ⁊ dindymene a nõnullis vocat̃. Et Berecinthia a monte phꝛygie qui Βυρεκηνθός appellatur. Et Pales ꝙ ſit pabuloꝝ dea. Rea απο του ρεω fluo ꝙ terra affluens ſit oĩuz rerũ. Dicta ẽ ⁊ Idea ⁊ phꝛygia ⁊ peſſimuntia. De qua Clau. Turrigeneamqꝫ petit Cybelẽ ſinuoſa dꝛaconẽ. Mar. ⁊ Cybeles picto ſtat coꝛybãte tholus. Ex Apulei ſententia edẽ erat dea cybele bellona ⁊ Iſis. Quãdoqꝫ tamẽ metri gratia ſcribitur ꝑ duplex. ll. Et ſit cybelle bacchius pes ex pꝛima bꝛeui ⁊ duabus longis Pꝛoper. Uertice turrigero iuxta dea magna cybelle. Luc.li.j. Et lotam paruo reuocant ad mone cybellem.

Cybium: piſcis genus quod ita ſciſſum eſt: vt mediuz eque pateat in omnes partes ad ſimilitudinem theſſerarum. Ply.li.xxxij. Cybium eſt conciſa pelamis.

Cyboꝛiũ gñs pomoꝝ alexãdrinoꝝ. Hoꝛ. Obliuioſo leuia maſſico cyboꝛia. Acron. Cyboꝛia. alexãdrina poma q̃ hñt ſilia colocaſijs folia in quoꝝ ſilr̃tudinẽ ſcã pocula eodẽ noĩe appellãt̃ aut certe ꝓ cibis poſuit tanq̃ cibũ poculis cõpenſaret. Cyboriũ quoqꝫ nunc đr. Structura q̃dã altare cooperiens. qualia multa rome a ſũmis põtificib⁹ extructa fuere. Uñ ſcribit̃ diuum Gregoꝛium feciſſe ad beatum petrum ſuper altare cyboꝛium cum columnis quattuoꝛ ex argento puro.

Cyclas.adis. veſti feminea rotunda. Nam. greci. κυκλον circulũ και κυκλόω circũdo dicunt. Iuue. He ſunt que tenui ſudant ex cyclade. Et videtur veſtis tenuiſſima explicatilis ⁊ ſpatioſa. Pꝛoper. Et longa cyclade verit humum.

Cyclades. pe. coꝛ. Inſule in Ionio mari quibus ab oꝛtu ſolis egeum mare eſt: ab occaſu Myrtilum occupant ad ſeptuaginta millia. Dicte cyclades ꝙ in cycli foꝛmam diſponantur Nam a pꝛomontoꝛio Geſteo circa delum in oꝛbem ſite ſunt Alij dicunt vocari Cyclades non quia ĩ rotunditate ſite ſint ſed ꝙ longo oꝛdine eas circuire neceſſe ſit pꝛopter pꝛomontoꝛia. Unde ⁊ Uir. Sparſaſqꝫ per equoꝛ dixit cyclades. Sũt autem numero quinquaginta tres.

Cycli. quaſi circuli loca erant athenis vbi aliqui venibant. Id aũt nomẽ eſt tractũ a circulari circunſiſtentia vendendoꝛuz Cyclus enim rotundũ ſignificat. Quare Menander ait. Ita qꝫ ego mihi videoꝛ per deos immoꝛtales videre meipſum indutum currere circum ac venire.

Cyclopes.pe.pꝛo.Gigantes ſeu reges antiquiſſimi in ſicilia iuxta etnam vno oculo in fronte. Cyclops q̄ſi circularis oculus κύκλος enim rotundum ⁊ circulum dicit ωψ oculum

Cycnus:latine oloꝛ:auis candida:anſere maioꝛ argutam vocem hn̄s: ⁊ cum ad moꝛtē peruenit: maximo doloꝛe angitur adeo vt flere videat̃. Ouid. Dulcia defecta modulatur carmina lingua cantatoꝛ cycnus funeris ipſe ſui: Fuit autē cygnus Phetontis amatoꝛ. Poſt illius īteritū diuino fletu in hanc altē mutatus eē d̄r in fabul̃. Cycneus.a.um.vt vox cycnea:q̄ ē cycni.Quādoqꝫ cycneus dicit̃ candidus.Fuit inſuper cygnus filius martis. Unde Heſiodus in aſpide ενθη τοὶ κυκνος μεμ υπερμενεος Διος υι ομ κτεινε μενει μεμαως σακε εμβαλε χαλκεομ εγχός.

Cydarum.pe.coꝛ.gn̄s nauicule.

Cydon.Inſigne Crete oppidum a quo malum cydoniū pomū quod dicitur Cotoneū.Ply. His pꝛoxima amplitudine mala que vocamus cotonea: ⁊ greci cydonia ex creta inſula aduecta.Serenus.Aut que poma cydon creteis miſit ab oꝛis Inde cydonitē appellat Palladius cibum ex cydoneis decoctis ⁊ melle confectum.Cotonatum vulgo dicitur. Eſt ⁊ cydon nomē viri ꝓpꝛiū Et Cydones populi.

Cydnus:fluuius cilicie qui Tarſum apl̃i Pauli vrbē diuidit cuius aq̄ contra podagras teſte Plynio valet.A tauro oꝛtū habet vt inquit Stra.abundarum coloꝛe ſic dictus. Nā q̄cquid candidum eſt.Syrij cydnum vocant.

Cylydros.gn̄s ſerpētis ex κυλεω voluo υδρορ ſerpēs quaſi volubilis ⁊ eundo ſepe ſe inuoluat.

Cylindrus:colūnula lapidea rotatilis qua rei ruſtice ſcriptores aream equari iubent.Uir.area tū pꝛimū ingenti ē equāda cylīdrō.Cato areā vbi frumentū teratur ſic facies. Cōfodiatur minute terra.amurca bene ꝯſpgat̃: ⁊ ꝯbibat plurimū ꝯminuito terrā: ⁊ cylīdro aut pānicula coeq̄to. Tractum nomē απο τοῦ κυλιειν.i.a voluendo.pꝛeterea cylindrus dicitur omne quod rotatu facile eſt. Ci. de fato.Sed reuertatur ad cylindrū ⁊ ad turbinē ſuā q̄ moueri īcipere niſi pulſa nō poſſunt. Id aūt.cū acccidit ſuapte natura qd̄ ſupereſt ⁊ cylindrū volui ⁊ verſari turbinē putat.Sūt ⁊ cylindri lapilli teretes. Hoc ē oblongi atqꝫ volubiles q̄bus mulieres ⁊ donabat̃ ⁊ oꝛnabat̃.Ply.libꝛo vltimo de beryllis qui mira longitudine placebant:ait ideo Cylindros q̄dā ex his facere malunt q̄ꝫ gēmas quoniā ē ſumma commendatio in longitudine Ex q̄bus verbis colligitur cylindros oblongos eſſe hemmas vero quadratas aut rotundas . Solinus ſimiliter inq̄t Indici reges hoc genere gemmarū in longiſſimos cylīdros amant fingere In qua ſignificatione quidā chelydros ſcribi debere putant quaſi genus illud oꝛnatus ſimile eſſet ſpiris ſerpentium quos chelydros appellllant.

Cylindraceus.a.um.quod eſt factum ad ſimilitudinē cylindri hoc eſt teres ⁊ oblōgum. Ply.ſcribit ſiliquas piſo quod genus leguminis eſt cylindraceas eſſe. Et Anaximander dixit terram eſſe foꝛme cylindrace.

Cyllenius Mercurius dicitur: ꝙ oēm rem ſermo ſine manibus cōficiat.quibus partibus coꝛpoꝛis qui carent κυλλοί vocantur. Ideo que quadratum eum fingūt. Alij volunt ꝙ in cyllenia via ſit enutritus Alij ꝙ in monte arcadie cyllene. Alij ꝙ a cyllene ſit nympha educatus.

Cylindꝛoides vocatur figura columne que iacitur.

Cylix grece poculum ⁊ calix latine dicitur.

Cyliſma.atis volutabꝛum: volutatio.

Cyllene mons arcadie: vbi enutritus Mercurius Cyllenius dictus eſt.

Cyma fetus partuſqꝫ bꝛaſſice.Quaſi κύημα qd̄ fetū ſig̃t Celſus. Malie ſucci bꝛaſſica.magiſqꝫ ēt cyma ei⁹. Ply.li.ix.Ex oībus bꝛaſſice gn̄ibus.ſuauiſſima eſt cyma ſiue quyma.etſi inutilis habet̃ Col. Maioꝛ.pars eius bꝛaſſice in cymā pꝛoſilit. Cymata etiā dicunt̃ hec a Columella: que vere pꝛoximo poſt pꝛimā ſectionē e caulibus colliguntur: vel vt alij dicūt tenuioꝛes cauliculi. Cyma etiam oppidum eſt eolicum.

Cymba genus nauis. Iuue. Atqꝫ vna trāſire vadum tot millia cymba.

Cymbiū genus poculi vinarij pꝛocerū ac cymbe ſimile q̄ grece κυμβις dicitur. Uir.li.iij. Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte. Uideturqꝫ diminutiuum a Cymba. Alij Cymbium.quaſi cyſſimbium per ſyncopen dici volūt a cyſſos hedera ꝙ ex ligno hedera fieret.

Cymbalum. Inſtrumentum muſicum quod in ſacris matris deum cum tympanis habebatur.

Cymbaliſte.qui pulſant cymbala ſicut tympaniſte qui tympana pulſant: Apul. de deo Socratis. Barbara autem ſtrepitu cymbaliſtarum ⁊ tympaniſtarum ⁊ choꝛaulartum.

Cymei: ſiue cynei a cimo locroꝛū oppido. Uñ in varrone Cynicus Atigonus mendoſe legitur pꝛo cymeus cyneuſue.

Cyminus pe.coꝛ.etrurie lacus ē monti ſuppoſit⁹. de quo Uir. li.vij. Et cymini cum monte lacum.

Cyminum pe.pꝛo.quod nos.y.in. u. vertentes cuminū dicim⁹ Eſt aūt cyminū ⁊ ſatiū ⁊ ſylueſtre q̄ternis: aut quinis folijs veluti ſerratis multis egritudinibus magno vſui: ſed palloꝛem bibentibus gignit. Perſius. Et palentis grana cymini.

Cymodoce.pe.coꝛ.dicta ꝙ vndas maris quieſcere faciat.

Cynethium: vt ſcribit Dion.libꝛo pꝛimo antiquitatū: ē ciuitas in Arcadia ab enee ſocio ibi vita functo ſepultoqꝫ. Hinc Cynethe ſiue cynetenſes populi quos tamē alij a Cynetho Lychaonis filio putant appellatos.

Cynos.latine canis.Quo noīe etiam dicta eſt ciuitas ī locride. Liu.li.viij.tertie decadis. Cynū locridos.empoꝛium. Ptol. In locride cynos ⁊ calliaros ευθυια κωμ κυνος.

Cynici.pe.coꝛ. Cuiuſdam ſecte ph̄i.eius pꝛinceps Anthiſtenes Hercules ⁊ Diogenes fuere.ſic dicti vel a Cynoſarche gymnaſio vbi verſabat̃ Anthiſtenes vel a κυνος canis q̄ſi canini quia eſſent ī cauillis caſticationibuſqꝫ moꝛe canū moꝛdaces ꝯtra vitia: vel qꝛ obſcenitate licētiaqꝫ ſermonis rabiem quādā caninā repꝛeſentarēt Uel ꝙ nequaq̄ꝫ vt canes adularent̃: ſed oꝛatione ac geſtu inde linquentes inueherent.

Cyniphus ſiue Cyniphos fluui⁹ aphꝛice: a quo et regio eo noīe dicta ē in qua maximi ſunt hyrci Hic grex cyniphius. i.grex hircoꝛum ⁊ cyniphia pellis hircina. Mar. de Udonib⁹ Nō hos lana dedit ſed olentis barba mariti. Cyniphio poterit planta latere ſinu.

Cynoſbatos latini dicunt ſentem canis.

Cynachante arbuſcula que acinos veluti vue pꝛoducit. latini caninam ſentē ⁊ vulgo vuam ſpineam nominant.

Cynanche a canibus dicta quos infeſtat pꝛefocatio eſt nocturna maxima pituita craſſa ⁊ lenta in fauces ceruiceſqꝫ delata απο του κυωμ και αναγχω qd̄ eſt angere. a quo ⁊ Anguſtus ⁊ Angoꝛ: ⁊ Angipoꝛtus.

Cynomyia: muſca cania κυωμ κυνος canis και α muſca que ſanguinem ab animalibus exugit. Hec pꝛecipue canum auribus inſidet ⁊ vulnerat eas.

Cynites.is.pe.coꝛ.muſca minutiſſima lōgis cruribus in capite hn̄s roſtrum quo perfoꝛat pellem hominis. Naſcitur ex humoꝛe ⁊ iuxta aquas abundat.

Cynopolis canū ciuitas: in qua Anubis colitur. ⁊ honoꝛ ⁊ ſacer quidā cibus canibus ē ꝯſtitutus. Ab hac cynopolitana ꝓfectura appellata eſt. Qui ī ea habitāt Canarij dicuntur.

Cynocephalea: herba canīs capiti ſil̃is κεφαλι caput dicitur.

Cynocephali.pe. co. beſtie ſimiles ſimijs ꝑter capita canina in ethiopia violēti ad ſaltū.feri moꝛſu. Aug.lib.xvj.ci.de.Quid dicā de cynocephalis: quoꝝ canina capita atqꝫ ipſe latratus magis beſtias q̄ꝫ hoīes ꝯfitent̃. Ply.li.vij. Gens menis minoꝝ appellata aīaliū q̄ cynocephalos vocamus lacte viuunt

Cynogloſſa. Herba q̄ d̄r lingua canis γλωσσα enī lingua d̄r

Cynoꝛhodos: pe.coꝛ.roſa ſylueſtris.i.canis roſa ſic dicta qꝛ ei⁹ radix ad moꝛſum canis rabidi vnicum remedium oꝛaculo quodā compertū fuit. Quidam dicūt eſſe lilij genus rubens

Cynoſoꝛchis: quaſi caninus teſtis.herba que ⁊ oꝛchis ⁊ cynoſoꝛlonia dicitur folijs olce mollibus ternis.

Cynoſura.pe.ꝓ.canis vra.i.cauda ⁊ minoꝛ viſa dicitur. Luc.li. ix. Te ſegnis cynoſura ſubit tu ſicca pꝛofundo mergi plau-

ſtra putas. Sunt āt due arcti: quarū vna dicitur maior vrſa quam greci elicen dicūt Altera minor vrſa. Cynoſura a grecis dicta. Nam populi grecie notare ſoliti. Hanc ſydonij aſpicientes ɔtinue nauigāt. Oui. eſſe duas arctos: quarum cynoſura vocat. Sydonijs elicen graia carina notat.

Cynoſſema greco ſermone dicitur canis ſepulchrum. Quo ēt noīe eſt dict⁹ tumulus Hecube vxoris Priami que ex dolore in patibili poſt cladē exitiūq₃ patrie ac ſuorū in canē conuerſa fertur. Ply. Cynoſſema ita vocatur hecube tumulus.

Cynthia Diana dicta a Cyntho monte in delo inſula in quo nata cum phebo eſt. Un̄ ⁊ Apollo cynthius ⁊ a quo ipſa inſula delo cynthia. Qui mōs tante celſitudinis fert̄ vt vmbra ſua totius iſule ambitū tegat. Cynthia ēt locus rome vbi cynthorū monumētū fuit. Et a Diana Properti⁹ amicā ſuā cynthiā ob pulchritudinē vocauit: que p̄us hoſtilia vocabatur

Cypſeli aues que ⁊ hirundines. Dicte ex eo ꝙ nidum ſpē cypſeli. i. ciſtelle ex luto fingunt. Fuit et cypſelus tyrannus apud corinthū. ēt a ciſtula nomen acceptū quā greci cypſelon vocant in q̄ delitint occultatus a mr̄e cū ad p̄nicē veſtigaretur.

Cyphi gn̄s ſuauiſſimi odoris. Hiero. Odoris aūt ſuauitas ⁊ diuerſa thymiamata ⁊ amomū cyphi enanthe: muſcus ⁊ peregrini muris pellicula ꝙ diſſolutis ⁊ amatoribus conueniāt nemo niſi diſſolutus negat.

Cypariſſus fuit nomē pueri Thelephi filij quē apollo amauit poſtea in ſui nois arborē ɔuerſi. Cypareiſſus ⁊ p̱ ſyneresin Cyp̄ſſus deinde ɔuerſione. y. in u. cup̄ſſus dicit̄. Uir. Aerie q̄rcus: aut conifere cypariſſi. Idē. Et teneram a radice ferēs ſyluane cup̄ſſum. Dicta Cypariſſus ꝙ corpus eius a rotunditate in aerē erigit̄. Un̄ ⁊ conos dicit̄ alta rotūditas ⁊ fructus eius conos appellat̄. Hec arbor natu moroſa eſt: ⁊ p lutoni ſacra qm̄ ſucciſa nō regerminat. Ideo funebri ſigno ad domos defunctorum illam poſuere maiores petro. in ſaty. Gaudent ferali circū tumlata cup̄ſſu. A cypariſſus fit Cypariſſinus a Cupreſſus cup̄ſſinus deducuntur.

Cypiron gn̄s eſt herbe paluſtris ſeu iunci que ⁊ Cyperus. Cypirus vō alia herba eſt que gladiolus dicitur radice bulboſa ⁊ odore vicino nardo Eſt ⁊ p ſe īdica herba q̄ cyp̱is vocatur. Gingiberis effigie cōmanducata croci vim reddens.

Cyprus. inſula in Carpathio mari inter ciliciam ⁊ ſyriā diues luxui dedita. Un̄ ⁊ Ueneri ſacra. Hor. Sic te diua potēs cypri. A cypro vrbe i ea ſic appellata. In ea mercat⁹ erat quondā nouē regnorū ſedes. Urbes in ea p̄clare Cythera a qua Uenus cytherea dicta eſt. paphos: palepaphos ⁊ Salamina. Hec inter maiores noſtri maris inſulas locum ſibi vendicat: cuius ſeptētrionales partes trachee cilicie oppoſite ſūt ibiq₃ cōtinenti proxima eſt. Orientales Iſſico ſinui. Occidētales pāphilicū alluit pellagus. Auſtrales egyptū. Ambitus inſule trium millium ⁊ quadringētorū ac vigīti ſtadiorū. Hic Cyprius. a. um. Un̄ tres parue inſule huic ꝓpinque Cyp̄e noiant̄. Et venus Cypria ꝙ ei p̄mū i Cypro tēplū fit ɔſtitutū: vel quia parientibus preſideat. Nā grece κυειμ parere ē Simil̄r Cypricus. a. um. poſſeſſiuū. ⁊ Cyprianus nomē viri ꝓprium. Cyprus etiā d̄r vua florens. ⁊ ſpēs q̄daȝ extrīſecus virgulti in egypto ferens ēt floridū quēdā fructū īmodū florētis vue ꝓlatū Sed videtur magis inq̄t Hiero. ad fructuȝ vitis reſpicere cum d̄r in cāticis. Botrus cypri fratern⁹ meus mihi in vineis engaddi. Ply. lib. xij. circa finē dicit arborē odoratā in egypto folijs ⁊ ſemini coriādro ſimilis. coquitur in oleo ⁊ exprimitur. Inde vnguentuȝ regale. qd̄ cyprus ſiue cyprinum dicit̄. vn̄ in canticis ſcribit̄. Cypri cuȝ nardo: nardus ⁊ crocus: fiſtula ⁊ cinnamomū cum vniuerſis lignis libani. Naſcitur in multis locis ſed in cipro iſula odoris ſuauitate preſtat. Ideo Cyprus eſt appellata.

Cyprinus: gn̄s piſcis de quo Ply. ⁊ Ariſ.

Cyprogenia dicunt̄ que ſunt in cypro genita: ēt venus vt Homerus in hymnis.

Cyrcerū. nauis aſiana p̄grādis. Plau. Cū pcunctor portitores ⁊ que nauis venerit ex aſia negant veniſſe. Conſpicatus ſuȝ interim cyrcerum quo maiorem non cenſeo.

Cyrene. es. ⁊ Cyrene tm̄ pl'i numero. pe. pro. oppidum lybie in inclytū potēſq₃ conditum a Batto Laconico quē Calimachus progenitorē ſuum fuiſſe tradit. Ab hac Cyrene tota libya Cyrenia dicta eſt a Cyrene que ⁊ Cyrenia virgine penei regis arcadie filia: quam rapuit Apollo e monte pelio et in africam que vergit in egyptum tranſtulit ex qua filios ſuſcepit. iiij. Ariſteū Nominū Auteū ⁊ Argū. Hic Cyrenaicus. a. um. vt regio cyrenaica ⁊ ph̄ia cyrenaica quā Ariſtippus ſocraticus cyrenenſis inſtituit. Hinc Hegeſias ph̄us de quo Ci. lib. j. tuſ. originem duxit. Hanc regionē Ply. appellat pentapolitanā: a nūero q̄nq₃ vrbiū quibus maxime inclyta ē. quarū h̄ ſūt noīa. Beronice: Arſinoe. Ptolomais Apollonia: ipſaq₃ Cyrene. Scribit. Sal. Cyrenenſes magnum et diuturnū bellū geſſiſſe cū carthaginēſibus de finibus agrorū Eſt ⁊ Cyrene nomē vrbis in Cypro inſula quā Cyrus condidit ex qua natū putant Simonen patrē Alexandri ⁊ rufi vt eſt apud euāgeliū. Augu. li. de paſtoribus ſcribit ſimonē cyreneū q̄ anguriatus eſt vt xp̄i crucē tolleret fuiſſe afrum ⁊ hanc cyrenem africe contiguam eſſe.

Cyrnus grece κύρνος inſula eſt in mari liguſtico quam latini corſicā dicunt. Dicta Cyrn⁹ a Cyrno Corſice rege p̄us Terranne noīata quia ibi terrānei populi theſſalie habitauerūt longa paſſuuȝ. cl. milia. lata maiore ex p̱te. l. Circuitu cccxxij. miliū diſtans a vadis volateranis. lxij. milib⁹ paſſuū. Hinc Cyrneus a. um. Uir. Sic tua cyrneas fugiant examina taxos. Hec p̄mo teraphne poſtea a cyrno cyrne appellata eſt. Cyrnea vaſis vinarij genus. Plau. Cadus erat vini īde impleui cyrneam.

Cyrrha: iugū parnaſi mōtis beotie. Mar. Quid tibi cū cyrrha: q̄d cū p̱meſidos vnda: Cyrrhea: vō vrbs i Helicone iuxta Nyſam. Luca. Sed mihi iam numen: nec ſi te pectore vates accipiam cyrrhea velim ſecreta mouentem Sollcitare deum: baccumq₃ auertere nyſa.

Cyrios latine ꝓpri⁹ authēticus dn̄s. vn̄ Cyriac⁹ ꝓpriū nomen

Cyrus propriū nomē regis perſarū Cyrrus vō nomen duoruȝ fluuioruȝ: quoruȝ vnus eſt in Albania: alius in Media.

Cyſſus: genus hedere que ſola ſine adminiculo ſtat: a grecis orthocyſſos d̄r. Quo etiā nomine dictus fluuius quidam.

Cytheron Uide in dictione Cithara.

Cytiſus pe. cor. gn̄s fructicis īter campos ⁊ ſyluas a Cytiza ciuitate. Col. li. iij. Cytiſum. queȝ greci aut ȝeas: aut carnicin aut triſarin vocant q̄₃ plurimū hēre expetit ꝙ gallinis apibus. ouibus capris ⁊ oī generi pecudū vtiliſſimus eſt. Idem li. x. Utraq₃ cytiſus eſt enim ſatiua ⁊ altera ſue ſpontis.

Cytorus pe. pro. mons in Aſiatica regiōe que paphlagonia nūcupat̄: In eo buxus plurima naſcebat̄. Un̄ ⁊ Buxifer a Catulo d̄r. Uirg. Et iuuat vndantē buxo ſpectare citoruȝ. Fuit ⁊ cytorus ſiue Cytorum ciuitas ſynopenſiū emporium a citoro phryxi filio condita ⁊ appellata vt teſtatur Strabo.

Cytinus flos ſatiue punice: vt balauſtū ſylueſtris: vt eſt apud Dioſco. Plynius vō cytinū interpretat̄ pomū ipſum immaturū ⁊ primū partū eius florere incipiētis: flores vō ipſos in ipſo Cytino erumpentes Balauſtia nature aſtringentis.

Cythereis nomen fuit liberte Uolumnij quā Gallus amaſſe dicitur. Uir. eam lycorim nominat.

Cythera. pe. pro. Inſula ɔtra cretā. In quam p̄mum delata eſt Uenus. Un̄ venus cytherea dicta eſt. Feſtus tn̄ ſcribit Cythercam venerē dictā ab vrbe cythera in quam primū deuecta eſſe dicitur concha cum in mari eſſet concepta.

Cyzicus ſiue cyzicū Inſula in ꝓpontide duob⁹ pōtib⁹ ɔiuncta cōtinēti habēs vrbē eiuſdē nois: menib⁹ arce ⁊ turrib⁹ marmoreis cui nomē ī didit cyzicus rex quē Iaſon p̱ īprudētiā ī teremit. De hac Oui. li. j. faſ. Hic ꝓpontiacis herentē cyzicon oris. Cyzicon emonie nobile gētis op⁹. Fuit hec ciuitas magnitudie ⁊ pulchritudine cū p̄mis aſie vrbibus ɔparāda paci ⁊ bello apta trib⁹ armamētarijs iclyta quorū aliud armorū aliud īſtrumētorū aliud frumēti erat receptaculū. hui⁹ habitatores Cyziceni appellāt̄. Uerū pius papa in Aſia hāc Ciricū appellat non Cyzicum Et de Cyzico ſic ſcribit. Nunquid

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cyzicus nobis nō ſatis cōſtat adeo claritatē rebus adimunt tēpora ꝛ nos homunciones diuturnā querimus in hoc ſeculo gloriā quā potentiſſime ciuitates retinere nō potuerūt

D Littera quādoqȝ p th aſpirato ponit̄: vt Theos deus. quandoqȝ conuertitur ī b vt quod olduellum nos iam bellum dicimus. Et duellona bellona. Quādoqȝ in L vt a ſedeo: olim ſedda dicebat̄ que nūc ſella. Quandoqȝ ī r vt Meridies ab eo quod ē medi⁹ dies. Interponit̄ nōunqȝ in ꝯpoſitis hiatus ꝓhibēdi cā: vt in ꝓdeſt redarguo. Subtrahit̄ quādo ſequēs ſyllaba ab ſcū: alia ꝯſonante īcipit. Ut aſcēdo Aſpicio. Qn̄ aūt ꝯuertat̄ ī alias litteras dictū ē ī ad.

Dacia ꝑ c regio in Scythia: quā quidā Thracie partē: quidam conterminā dicunt. Alij prouinciam citra ꝛ vltra Iſtrum eſſe autumant. hec vt Ptolo. ſcribit a ſeptentrione parte Salmatie a carpato monte a meridie danubio terminat̄. quā nonnulli valachiā magnā eſſe voluerunt. Cuius populi Daci et dace dicuntur. q̄ olim Strabone teſte appellati ſunt. ex quo apud Athenienſes dauorū nomina ſeruilia plurimū abūdabant. Hinc factum eſt vt in comedijs ſerui ītroducant̄ daui nominati qui alio nomine Gete dicti ſunt.

Dacic⁹ dict⁹ ē q̄ daciam vicit ſicut a germania germanic⁹. Iune. Cū lance beata dacic⁹ ꝛ ſcripto radiat germanicus auro.

Dactylus. pe. cor. a latinis dicitur digitus. Ad cuius ſimilitudinē metri pes vocatur. Item Dactyli caryce ideſt fructos palme. Apitius. Et croci dragme ſingule dactylorum oſſib⁹ torridis quinqȝ his deniqȝ dactylis nūc mollitis ē. Eſt ꝛ Dactylus vue genus in longum porrecte. A Columella Dactylides dicuntur vuea digitali gracilitate.

Demon latine ſciens dr̄. Aug. li. ix. ciui. dei. Demones dicuntur quoniam grecū vocabulū eſt ob ſcientiā nominati. Noſtre religionis homines appellant ſpiritus ī celo a deo creatos q̄ de celo deiecti partī ī terre īfimo partī ī hͦ aere damnati ſūt. hīc Eudemon ꝛ Cacodemon ꝓ bono ꝛ malo demone. Demon etiā animus humanus in corpore ſitus vocatur.

Demonium idem quod demon. Demonioſus ꝛ demoniac⁹ q̄ a demone poſſidetur. vnde de apoſtolo Thoma ſcribitur ꝙ demonioſi liberabantur.

Dedalus pe. cor. dici poteſt ingenioſus. Quo nomine dictus ē Athenienſis faber egregius Icari pater qui ſerram aſciaȝ ꝑpendiculū terebrā gultinū lithotoltaȝ īuenit: malūqȝ ꝛ antennam naui impoſuit. Hic accuſatus ꝙ perdicam ſororis filiū īteremiſſet. Iudicij metu in Cretā fugit: vbi Labyrinthū fabricauit vbi Minotaurus includeretur opus potentiſſimū humani ingenij. Dictus Dedalus vt quidam exiſtimāt απο του Δαι Δαλλει μ quod eſt variare. Alij hoc verbum a Dedalo deriuatū putant ob multiplex variūqȝ igeniū hoīs ꝑꝑ ꝙ greci Δαι Δαλομ variū dicunt. Et lucre. Terrā ob rerū artificiorūqȝ varietate dedalā nominat. Ennius ſimili modo Mineruam Uirgilius Circem. Plau. Logodedalos vocant qui dolum colunt ſermonis ornatu.

Dedala neu. gn̄e: vrbs lycie: a mōte lycie: ſeu a Dedalo ibi ſepulto quem coluber aq̄ticus ex amne nino in paludem quā dedalus commeabat egreſſus momordiſſet.

Dalmatia: regio Illyrica contermina liburnie verſus occaſū a qua Dalmate dicti ſunt populi: q̄ vt Abianus ſcribit. domiti ab Auguſto fuere In ea Iadera ciuitas īſignis rex abundantia ꝛ Raguſium olim Epidaurus dicta. hinc Dalmatic⁹ a. um. Sue. extrema bella duo per ſe geſſit: dalmaticum adoleſcens adhuc ꝛ cantabricum.

Dama gn̄s capre ſylueſtris tam maſ. qȝ femi. gn̄is Uir. Cum canibus timidi venient ad pocula dame Mar. Dente timetur aper: defendunt cornua ceruum. Imbelles dame quid niſi ꝑda ſumus: huius diminutiuum eſt Damula.

Damaſcus vrbs nobiliſſima ꝛ caput Syrie. vnde Damaſcena pruna auctore Plynio li. xv. dicta creduntur.

Damon nomen philoſophi pytagorici qui cum phintia arctiſſimo amicitie vinculo conſtrictus fuit.

Damocles nomē ꝓprium vnius ex aſſentoribus Dionyſii.

Dametas cū diphtongo e nomē paſtoris de quo Uirgilius.

Damnū ꝛ damnatio a demptione q̄ſi diminutiōe cū minus de re factū eſt qȝ quāti cōſtat. hīc damnoſus a. um. Col. li. j. Qd etſi ꝑ partes nōunqȝ dānoſū ē: ī ſumma tamē ꝯpendioſum.

Damno as. damno afficio vn̄ īdemnis q̄ nullo afficit̄ damno. Sed cū de peccato vel ō peccati pena agit̄ qn̄qȝ albatiuo: qn̄qȝ genitiuo iungit̄. Ci. li. iiij. ad herē. Maiores noſtri ſi quā vnius peccati mulierē dānabāt ſimplici iudicio maleficiorū multorū ꝯuictā oportebat. Quo pacto? Qm̄ quā īpudicā iudicarāt: eā veneficij quoqȝ dānatam exiſtimabāt. Et li. j. Tuſ. Sȝ plurimi ꝯ nitunt̄: aīoſqȝ q̄ſi capite dānatos morte multauit. Qn̄ vͦo nō apponit̄ pretiū vl̄ peccatū penaqȝ peccati accuſatiuo tm̄ iūgit̄: ꝛ ſigt̄ culpo. hic. in ꝑſa. pent. Quid igit̄ dānam⁹ veteres? minime. Sȝ poſt priorū ſtudia ī domo dn̄i quod poſſum⁹ laboram⁹. Ci. li. iiij. Tuſ. Rex nām qȝ errorē dānare voluim⁹ Interdū dānare accipit̄ ꝓ exheredare. vnde e duob⁹ filijs alterū heredē inſtitutū: alterū damnatū legimus. Interdū ꝓ cōpellere obligare ꝛ neceſſitate aſtringere. Ter. Tuus eſt damnatus gnatus: nō tu. Interdū ꝓ liberare. Uir. Damnabis tu quoqȝ votis. Et eſt tranſlatio quaſi vt damnati cōpellunt̄ maleficijs eorū penas luere: ita tu votis ſupplicum cōpelleris eos exaudire. A participio Dānatus vi cōpoſitum indēnatus: qui in dicta cauſa. i. nō defenſa aut incognita cā dānat⁹ eſt. Sal. Hi primo cepe quēqȝ peſſimū ꝛ omnibus inuiſum indēnatū necare. Aliqn̄ indemnatus dr̄ non dānatus. Liui. li. ij. Eū indēnatū in dicta cā non debere violari. Cōpoſita a dāno ſunt condēno ꝛ predamno ꝙ eſt an̄ dāno Liui. li. iiij. Totam culpam eius tēporis in predamnatū collegam trāſſerentem omnes tribus abſoluerunt.

Dan: vicus eſt ī quarto a paneade miliario euntibus tyrum q̄ vſqȝ hodie ſic vocat̄: terminus iudee ꝓuīcie ꝯtra ſeptētrionē. De quo ꝛ Iordanis flumen erūpens a loco ſortitus ē nomē. Ior. q̄ppe piſpon. i. fluuiū ſiue riuum hebrei vocant.

Daniſta: fenerator creditor. Plau. Morigerus eſt mihi daniſta qui de me argentū nō petit: a dādo: ꝙ det fenori: vl̄ a greco απο του Δανειξει μ ꝙ eſt mutuare. Daniſticus feneratorius. Daniſma mutuum vſura.

Danunt qn̄qȝ a veteribus dicebatur pro dant ꝛ duis pro dederis. Plau. cui ſe virtutem dij danūt lenoniam.

Danubius ꝛ danubiū dr̄. Ser. Iſter fluuius eſt ſcythie qui et danubius nominat̄. Sal. Nomenqȝ danubiū hȝ ī iugis germanie montis Sarnobe orit̄ ꝑ innumeras gentes dr̄ Danubius: vbi Illiricū attigit Iſter. lx. amnibus acceptis ī mare inoluit̄. Am. li. Hexa. Danubius de occidētalib⁹ partib⁹ barbarorū atqȝ Romanos īterſecās ppl̄os donec pōto ipe ꝯdat̄

Danaus egypti frater Argiuorū rex: qui anno egreſſionis populi iſrael. xxxvij. Stenelo rege expulſa argos tenuit: ibiqȝ q̄nquaginta ānos regnauit. Genuit q̄nquaginta filias q̄ bellides dicte ſūt. He vna nocte viros ſuos egiſti filios preter vnā īterfecerūt. A Danato fit patronymicū femininū Danaides. Sene. ī Hercule. Ut neqȝ fruſtra danaides plenas ferūt

Danae cū ae ſed nō diph. grece. Δαναk nomē Acriſij filie. Aliqn̄ tm̄ diphtongus diuiditur: vt apud Oui. li. ij. de triſ. Quid danaen: danaeſqȝ nurus matremqȝ lyei.

Dapes: ſūt magnifici ꝛ oppipari apparatus. Mar. Illa quidē lauta eſt. dapibuſqȝ inſtructa ſuperbis. Sed nihil oīo te recitante placet. Hinc Dapalis cena q̄ diuerſis amplis dapib⁹ conſtat Ply. Pauonem cibi gr̄a Rome primus occidit orator Hortenſius dapali cena ſacerdotij.

Dapaticus. a. um. qđ ē amplū ꝛ magnificū: vt negociū dapaticū

Dapſa apud veteres gn̄s ſacrificij qđ fiebat aut hyeme ſementi. aut vere a grecis Δαψ vocatur.

Dapſilis pe. cor. abundās. liberalis. Greci Δαψιλεα largum dicunt. Col. li. iiij. At ſpionia dapſilis muſto. Δαψιλειαμ largitatem abundantiam rerū: liberalitatemqȝ Un̄ nr̄i quoqȝ dapſiles aliqn̄ lautos ꝛ liberales appellant. Plau. in Aul.